

Bal Kabağına Dönüşmeden Kalem

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 04 Mart 2017

Sarmalında hidayetin,
Bakir bir nida tadında
Ettiđim her kelam,
Andan kopuk, dün de saklı yarımdan sor beni.
Sonsuzluđun resmini çizmekse özlem,
Sonlanmasını dilediğim her yalandasın,
Yalandan öte metruk hücre si benliđin
Bir de toz kondurmadığım çocuk neşem;
Hani olur da savrulurum es kaza
Kâh bir lahitte serili
Kâh tokalaştığım yalnızlığı kısmet bildiğim.

Kaderin haşin çocuđu,
Kederin de izdüşümü
Hangi mücbir sebep ise
Yoklamamda masum, titrek bir siluet,
Görünmezliđimin penceresinde kim bilir
Aşk nelere delalet?

Şimdi çıksam kozamdan,
Donandığım renklere bir dokunsam ah bir de
Solmalara doyamadığım
Cehennem ateşinde,
Yol olsam ışık olsam;
Yanıp yanıp köz olsa feryatlarım,
Demlensem yine mihrabında aşkın
Bir de tütsü yaksam cahil sevdama
Yetmedi medet umsam gölgende dahi konaklamaya razı;
Bir de tutuşsam gecenin kör vakti
Ah, sonlanmayan hangi masala denk düşsem de
Balkabağına dönüşmeden kalem
Duyarken sağır sultan...

Bir de edindiđim nedamette sol olsam sağ elinde,
Sağ kalsam ölümüne yazdığım her şiirde

Bir de koz olsam řairin yüreęinde.

Olmasan da yanımda,
Sansam seni başkşemde;
Grmesen de; kıyamet habercisi bunca imge
Ve sussan hep
Sadece ben konuřsam gün ve gece,
Olur musun söyle tek derdim tek tasam?

Olmazın oluru bir seste yar olsam
Kurulduęum o rahlede,
Bir de soyutlandığım onca yürekte
Es versem ansızın,
Sızan yaramda merhem olsan bin bir gece;
Öyle iřte, edindięim bu metruk mertebe
Alabildięine derli toplu kapanmaz yaram,
Yaren olan her şiirde...

Bir de yok olsam,
Karıřsam bilinmeze,
Ne mi olurdu sensiz bir ömürle?
Yoksun zaten ne ölümde ne de dirimde:
Olmasak da el ele göz göze,
Boyadım gönül gözümle her karayı,
Beyazın tınısında saklısın,
Pembenin de meřkinde
Mavinin umutla yıkadığı yüreğimde bir nidasın
Saf kan yalnızlığımın tek penceresi;
Pervazında yankıları aşkın,
Gęmde saklısın
Hele ki o haleden yoksun kılındığım
Ama yok sayamadığım bunca cümle.